

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci, rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou v právní věci žalobce **J. V.**, bytem **L.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 10. 2009, č. X, o **odnětí částečného invalidního důchodu**,

t a k t o:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 10. 2009, č. X, o odnětí částečného invalidního důchodu. Žalovaná své rozhodnutí odůvodnila tím, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení v Šumperku ze dne 21. 9. 2009 není žalobce částečně invalidní, protože jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti poklesla o 30%.

Žalobce v žalobě namítal, že od dětství žije pouze s jednou ledvinou a má poúrazovou epilepsii. Dělá mu problém se soustředit na vše, co vyžaduje delší aktivitu mozkové činnosti. Důsledkem několika kolapsů se silným epileptickým záchvatem byl hospitalizován ve FN v Olomouci a následně dvakrát operován, kdy mu byl odebrán tumor z mozkové části. V současné době pracuje na částečný

úvazek, a přestože práce není fyzicky náročná, po příchodu domů musí několik hodin odpočívat, nejčastěji spí. Žalobce je závislý na pravidelném užívání léků a z jeho zdravotních problémů vyplývá, že není schopen pracovat 8 hodinovou pracovní dobu a žádá o zvážení rozhodnutí a jeho přehodnocení.

Krajský soud si k důkazu vyžádal posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě, které zaslal i žalobu. Posudek byl vyhotoven touto komisí dne 1. 7. 2010.

Žalobce se k jednání nařízenému na 17. 8. 2010 nedostavil, a protože se před započítím jednání neomluvil, soud jednal v jeho nepřítomnosti v souladu s ustanovením § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále „s.ř.s.“).

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. s.ř.s. v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.), tedy ke dni 15. 10. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Šumperku dne 21. 9. 2009 míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce hodnotil podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kapitoly VI, odd. A, pol. 15, písm. b), celkem o 30% a vyslovil, že žalobce není částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ani plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 1. 7. 2010 Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě. Žalobce byl jednání posudkové komise přítomen. Z posudku soud zjistil, že posudková komise vycházela při posouzení zdravotního stavu žalobce ze zdravotnické dokumentace praktické lékařky MUDr. K., včetně jejího nálezu ze dne 8. 4. 2009, z nálezů citovaných v posudku PK MPSV v Ostravě a z úplné spisové dokumentace OSSZ Šumperk a KS Ostrava, pobočka Olomouc, vč. podaného odvolání.

Stěžejním důkazem byl pro rozhodnutí soudu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 1. 7. 2010. Členem komise byl také odborný neurolog.

Posudková komise vyhodnotila, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí nebyl žalobce plně ani částečně invalidní. U žalobce nešlo o pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 33%, nešlo o schopnost vykonávat pro zdravotní postižení soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobci značně neztěžoval obecné životní podmínky. V posudkovém zhodnocení komise konstatovala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, který byl k datu napadeného rozhodnutí stabilizován, byl stav po odstranění astrocytomu I.stupně z pravé temporální krajiny 3.4.2001 a reoperaci pro recidivu na stejném místě 6.6.2002, nyní

bez známek recidivy tumoru, uvedený v příloze č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., ve znění platném ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalované, v kapitole VI, odd. A, pol. 15, písm. b). Posudková komise stanovila míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce na dolní hranici rozmezí o 30%, s ohledem na dlouhou dobu od posledního operačního zákroku, absenci nutnosti chemoterapie, na nízké stádium nádoru, nepřítomnost funkčního motorického postižení a jen lehký organický psychosyndrom. Komise konstatovala, že žalobce byl uznán plně invalidní v roce 2001 po provedené operaci mozku, při kontrolní lékařské prohlídce v roce 2004 byl hodnocen jako částečně invalidní, a v době napadeného rozhodnutí byl dlouhodobý nepříznivý zdravotní stav žalobce dlouhodobě stabilizován, a proto ho již nelze hodnotit ani jako částečně invalidního. Komise konstatovala, že žalobce nebyl schopen psychicky náročných zaměstnání a zaměstnání kontraindikovaných pro epileptiky. Byl schopen lehčí práce s výše uvedenými omezeními v dělnických profesích v lehkém průmyslu nebo ve službách, vč. aktuálně vykonávaného zaměstnání na mycí lince v pekárně, byl by schopen i práce v zahradnictví, pro niž byl vyučen.

Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 15. 10. 2009, z obsahu posudkového spisu žalobce uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení v Šumperku a z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 1. 7. 2010.

Podle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 33 %.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/95 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o odejmutí částečného invalidního důchodu, přičemž přiznání dávky je podmíněno dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobce. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2

zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobce k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ostravě ze dne 1. 7. 2010. Tento posudek podala posudková komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobce a odborným členem posudkové komise byl též neurolog – tedy odborník v oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobce. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určila, jakými zdravotními postiženími žalobce trpí, a tato postižení uvedla v posudku. Dospěla k závěru shodně se závěrem posudku posudkového lékaře OSSZ v Šumperku, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, který byl k datu napadeného rozhodnutí stabilizován, byl stav po odstranění astrocytomu I.stupně z pravé temporální krajiny 3.4.2001 a reoperaci pro recidivu na stejném místě 6.6.2002, nyní bez známek recidivy tumoru, uvedený v příloze č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb., ve znění platném ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalované, v kapitole VI, odd. A, pol. 15, písm. b), vedoucí k poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce o 30%, s ohledem na dlouhou dobu od posledního operačního zákroku, absenci nutnosti chemoterapie, na nízké stádium nádoru, nepřítomnost funkčního motorického postižení a jen lehký organický psychosyndrom.

Citované ustanovení uvádí jako zdravotní postižení konkrétně postižení mozku-nádory dutiny lební a páteřního kanálu, po dosažení stabilizace stavu (zpravidla po dvou letech po ukončení léčby) s lehkými funkčními poruchami. Míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle rozsahu a tíže postižení, klinického stadia, typu nádoru (benigní, maligní), lokalizace, průběhu a výsledku léčby, prognostických kritérií a podle neurologického, popřípadě psychiatrického, psychologického nálezu a smyslových poruch.

Podle obecných posudkových zásad kapitoly VI přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. k oslabení mozkového výkonu se počítá především snížení všípivosti a koncentrace, předčasná unavitelnost, ztráta přehledu, ztráta schopnosti adaptace, psychická a vegetativní labilita (např. poruchy spánku, afektivní labilita, vasomotorické poruchy, úporné bolesti hlavy apod.) Porucha osobnosti na bázi mozkových poruch a dysfunkcí je určena zchudnutím a otupením osobnosti, zhrubnutím (degradací) osobnosti s poruchami nálad a jejich ovládání, s omezením schopnosti náhledu, kritiky a kontaktu s okolím od lehkých až k nejtěžším změnám osobnosti. Postižení mozku mohou být způsobena poruchou vývoje mozku, působením zevního násilí, nemocí, toxických vlivů, poruchami krevního zásobení. Rozhodující pro stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je rozsah a stupeň přetrvávajících výpadových jevů, nikoliv etiologie postižení. Přitom je nutno brát ohled na neurologický nálezu, výpadové jevy cerebrální

a psychické, při ocenění premorbidní osobnosti.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování z výše uvedených důvodů považuje posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 1. 7. 2010 za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudku uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobce vycházela, jaká zjištění z nich učinila, a jak je hodnotila.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce ve výši 30% je nižší než 33% potřebných pro přiznání nároku na částečný invalidní důchod. U žalobce se nejedná ani o zdravotní postižení podle přílohy č. 3 a č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb., tj. o zdravotní postižení značně ztěžující obecné životní podmínky nebo o zdravotní postižení umožňující soustavnou výdělečnou činnost za zcela mimořádných podmínek.

Žalobce tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňoval podmínky částečné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaných ustanoveních § 44 odst. 1 a 2 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobce v tomto řízení nebyl úspěšný a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 s.ř.s., § 118d odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po jeho doručení, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, písemně ve dvojím vyhotovení.

V Olomouci dne 17. 8. 2010

JUDr. Martina Radkova
samosoudkyně